

ÒPERA POPULAR DE
BARCELONA
TEMPORADA 2025-2026

Carmen
Georges Bizet

un espectacle de Jaume Villanueva

Divendres 27 de febrer de 2026 - 20:00h-22:25h

Òpera en quatre actes

I Acte: 43 min. / II Acte: 37 min. / 15 min. descans / III Acte: 34 min. / IV Acte: 16 min.

Versió XXII-II-XXVI

Patrocinadors

HOTEL

ohla barcelona

Toni Pons
Caràcter mediterrani

Col·laboradors

Mar Rodríguez

ATELIER

ÍNDEX

Aquesta és la 9ª representació de Carmen d'Òpera Popular de Barcelona al Palau de la Música Catalana.
Estrena: 22 de juliol de 2023

<u>PRESENTACIÓ</u>	3
<u>FITXA ARTÍSTICA</u>	4
<u>SINOPSI DE L'ARGUMENT ORIGINAL</u>	8
<u>ACTE I</u>	9
<u>ACTE II</u>	11
<u>ACTE III</u>	12
<u>ACTE IV</u>	13
<u>NOTES DEL DIRECTOR</u>	14
<u>CURRÍCULUMS</u>	16
<u>ESPECTACLES D'ÒPERA POPULAR DE BARCELONA</u>	34
<u>SEGUEIX-NOS</u>	35

PRESENTACIÓ

Una Carmen de Barcelona

La nostra Carmen vol ser la crònica d'un homicidi, de l'assassinat violent d'una dona.

Robada a la imatgeria de Luís Buñuel, la mise-en escène es nodreix del xerès agre dels tablaos de les Rambles i de la fragància de taronges i de mar que té el regust amarg de l'absenta dels prostíbuls de Barcelona.

Barcelona als anys seixanta era port de contraban i d'esclaus d'una misèria secular més intensa encara durant la dictadura del general Franco. Segons el règim del dictador celebraven els vint-i-cinc anys de pau sota un estat totalitari que es va mantenir fins a la seva mort.

Carmen cobejosa, intel·ligent i lliure paga el preu més alt, com una Verge perfumada.

FITXA ARTÍSTICA

Música de **Georges Bizet**
Llibret de **Ludovic Halevy i Henri Meilhac**

Orquestra de Cambra Terrassa 48

dirigida per **Josep Miquel Mindán**

Concertino **Pere Bartolomé**

Director del cor **Pablo Morales**

Mestres repetidors **Juli Rodríguez**

Director d'escena **Jaume Villanueva**

Coreografia **Kevin Donaire**
coreografia inspirada en l'univers flamenc de

Eli Ayala i Nacho Blanco

Disseny de vestuari **Montse Miralles**

Vestit de núvia de Carmen **Mar Rodríguez Atelier**

Vestuari i utilleria **Anaïs Roca i Enric Boxadera**

Caracterització **Raquel García, Alejandra Escobarn**

Regidoria **Álvaro Durán, Cristina Sainz**

Cap de producció **Marta Mateu**

Directora de producció **Marina Negre**

Luminotècnia i assistència tècnica **IMESDE**
serveis tècnics del Palau de la Música Catalana

Vestuari i atrezzo **Rafató Teatre**

Sobretítulat **Aroa Zaidin**

Audiovisuals **Foccos, MIC grup**

Fotografia **Cristina Forés**

Una producció de **Jeloudoli**

amb el suport de:

ic3c Institut Català de les
Empreses Culturals

 **Generalitat
de Catalunya**

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

inaem
INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Repertiment

Carmen Nataliia Matvieieva
Don José José Concepción
Escamillo Frederico de Oliveira
Micaela Núria Vilà
Remendado Jordi Casanova
Dancaire Jordi Ferrer
Frasquita Alba Martinez Nieto
Mercedes Maria Batlle
Zúñiga Danil Sayfullin
Morales Néstor Pindado

Cor

Sopranos

Luz Honorio
Tanya Mateos
Alba M. Nieto
Lucía Sepúlveda
Laura Tena

Mezzosopranos

Maria Batlle
Clara Gifre
Maria Jurado
Noniko Kiyuna
Edith López
Ariadna Vila

Tenors

Edgar Arocena
Andrea Caruso
Elias Gallego
Andrés Rodríguez
Elias Torricelli
Roger Vicens

Baixos

Pablo Morales
Jorge Pazó
Néstor Pindado
Carles Salmons
Arnau Segura

Ballet

Dolça Gallego
Joel Juárez
Adam Olivares
Xavi Rojas
Paula Tormo
Alex Vizuete

Figuració infantil

Thiago Sánchez
Vera Sánchez
Lada Sayfullina

Figuració

Nacho Diez
Charo Fueyo
Paco Pons
Alex Valls

Amb la col·laboració de

Conservatori Professional de Dansa -
Institut del Teatre Tablao Flamenc de Carmen

Asesors taurins

Alfonso Casanova
Hugo Casanova

Capotes

Capotes y muletas Maria José

La traviata, una creació filharmònica de

ÒPERA POPULAR DE BARCELONA

Administradora artística

Cristina Raventós

Direcció artística

Josep Miquel Mindán

Pablo Morales

Quim Termens

Jaume Villanueva

Patrons fundadors honoraris

Josep Arias Velasco, Jordi Ribera Bergós

Orquestra:

Violins 1

Pere Bartoloméa
Marie Perera
Humbert Rovira
Ariadna Torner
Aleksandra Yvanovski

Violins 2

Marta Oro
Inés Sanchís
Irene Serrahima
Iranzu Zuasti

Violes

Arabela Fernández
Fèlix Gallego

Chelos

Joaquim Alabau
Clara Manjón

Contrabaix

Sebastian Forest

Flauta

Mirjam Plas

Flauta + Piccolo

Alejandra Villalobos

Oboè 1

Núria Moreno

Oboè 2

Guillem Vilar

Clarinet 1

Carles Pertegaz

Clarinet 2

Antoni Roca

Fagot 1

Clara Canimàs

Fagot 2

Maria Crisol

Trompeta 1

Marc Monzonis

Trompeta 2

Marta Torres

Tuba 1

Pau Valls

Tuba 2

Joan Camps

Trombó

Jordi Giménez

Percussió de timbals

Marc Casas
José Vicente

SINOPSI DE L'ARGUMENT ORIGINAL

Carmen es desenvolupa a Sevilla.

La història gira entorn de Carmen, una bella i seductora gitana que treballa en una fàbrica de tabac.

Carmen captiva a tots els homes al seu al voltant, inclòs el soldat Don José, qui s'enamora bojament d'ella i abandona a la seva promesa, Micaela.

Dancaire i Remendado són dos contrabandistes i amics de Carmen. Ells planegen les seves activitats il·legals i recluten a Don José per a unir-se a la seva banda.

La relació entre Carmen i Don José es torna cada cop més complicada.

Mentre Carmen vol viure l'amor amb Escamillo, Don José cau en la desesperació i la gelosia. Frasquita i Mercedes, amigues pròximes de Carmen, es preocupen per la seva seguretat i tracten d'advertir-la sobre les conseqüències de les seves accions. No obstant això, Carmen és fidel al seu desig de viure lliurement i seguir el seu propi camí.

Al llarg de l'òpera, Micaela intenta rescatar a Don José dels encants de Carmen i portar-lo de retorn a la seva vida anterior. Don José, turmentat per la gelosia, l'obsessió i la seva incapacitat per a controlar a Carmen, finalment es veu consumit per la ira i la desesperació.

En un moment de fúria, Don José apunyala a Carmen fins a la mort.

ARGUMENT DE LA NOSTRA VERSIÓ

Lloc d'acció: Barcelona, el Raval i les muntanyes de la rodalia.

Època: Anys 60

ACTE I

Les Rambles de la ciutat de Barcelona, entre la fàbrica de Tabacs de Filipines i la comissaria de la guàrdia civil.

Micaela busca al sergent don José, en el destacament existent a la plaça. Informada pel caporal Morales i els seus guàrdies que don José vindrà amb el grup que els ha de rellevar, decideix tornar més tard per trobar-se amb el seu paísà. Tot just ha abandonat la plaça quan es produeix el relleu per un destacament capitanejat per Zúñiga, amb el qual ve don José mentre hi ha una desfilada de xiquets que canten alegrement.

Don José és informat de l'arribada de Micaela i espera la visita de la jove que segurament porta notícies de la seva mare, però Zúñiga li demana detalls d'altres dones molt diferents. Allà, a la fàbrica de tabacs, no és on treballen les volubles cigarreres conegudes per tota la ciutat? José ho confirma complaent, al capità que presta serveis aquí per primera vegada. Llavors sona la campana de la fàbrica per al descans en el treball i amb les altres cigarreres, surt Carmen, la més bella i desenvolta de totes, a qui tants homes cortejen i que entona una cançó popular d'amor gitano clavant els seus ulls en don José, l'únic que no es preocupa per ella, l'únic en qui -avui- ha posat les seves mirades. Quan el descans a la fàbrica ha acabat i les altres joves han tornat a la feina, passa Carmen molt a prop de la fàbrica i llença una flor al sergent i desapareix. José s'ha aixecat i observa la flor i segueix amb la mirada la dona. Micaela s'acosta, portant-li una carta, diners i un petó de part de la seva mare. Don José és feliç, perquè algun dia Micaela serà la seva esposa.

Encara no s'ha acomiadat de la seva amiga d'infància, s'escolta un gran enrenou procedent de la fàbrica. Les dones es precipiten cap al capità Zúñiga explicant amb crits entretallats que Carmen, en una baralla, ha esgrimit un ganivet i ha ferit una altra treballadora, pel que Zúñiga envia José a la fàbrica per detenir a Carmen. Mentre al lloc de guàrdia, el capità escriu l'ordre de detenció amb què José portarà a Carmen a la presó, ella aconsegueix conquerir al jove sergent amb les seves arts de seducció, i ell accedeix a deixar-la escapar, quan sota la seva custòdia serà conduïda a la presó, i així ella li promet donar-li com a recompensa el seu amor, per la qual cosa ella el cita a la nit a la taverna de Lillas Pastia, prop de la Rambla, al Raval. Quan Zúñiga ve amb l'ordre de detenció, don José deixa escapar la cigarrera segons el convingut. El sergent és arrestat per la seva falta al deure.

ACTE II

Una taverna del Raval, la de Lillas Pastia.

Lloc freqüentat per Carmen i els seus companys estraperlistes. Hi ha molta animació i alegria. Juntament amb Frasquita i Mercedes, Carmen canta i balla per als assistents, informant-se pel capità Zúñiga que José ha complert la seva condemna i ha quedat lliure. Escamillo, valerós i temerari torero, fa la seva entrada triomfal a la taverna.

Ell també és un dels pretendents de Carmen, però ella té per a ell, com per al capità Zúñiga, una sola paraula, "esperar".

Mentre els assistents se'n van, entren dos estraperlistes, Dancaire i Remendado, fugint de la guàrdia civil, per "negociar" amb Carmen, Mercedes i Frasquita sobre els seus "negocis". Junts distreuen els policies per poder-se alliberar d'ells i poder fer l'estraperlo sense ser detinguts.

Tots estan confabulats, excepte Carmen, que inicialment dubta de les condicions del "negoci" i té dubtes amb don José, que l'ha alliberada de la presó.

Els astuts lladres tenen una bona idea perquè Carmen s'uneixi definitivament a la seva causa, persuadir don José quan arribi a la taverna de desertar i unir-se a la seva colla, ja que pels seus coneixements segurament serà un magnífic aliat en les seves expedicions de contraban.

Carmen ho intentarà, primer farà que don José juri el seu amor, després ballarà per a ell i després el retindrà astutament quan soni la retirada des del quartel. José s'inquieta perquè Carmen posa en dubte el seu amor quan ell vol tornar a les seves obligacions, don José s'explica i li confessa de nou el seu apassionat amor. En va, ja que ella l'insta a romandre amb ella o allunyar-se'n per sempre.

ACTE III

A les muntanyes de Montjuïc o Collserola o qualsevol lloc de camí cap a la frontera.

Els estraperlistes i altres emigrants s'han aturat per a un breu descans.

José ha de vigilar les mercaderies mentre els altres esbrinen si el camí està lliure. Carmen, que pregunta a les cartes la seva sort, aborreix a don José, ella amb qui somia és amb el torero Escamillo. Les cartes tenen raó quan, de qualsevol manera que les posi, sempre anuncien la mort?

Els contrabandistes continuen la seva ruta: només José queda vigilant.

Apareix Micaela, enviada per la mare per buscar a don José perquè l'acompanyi a casa la mare, que està malalta de mort. Llavors, Escamillo, el famós torero, arriba a la muntanya dels contrabandistes, sense previ avís, per visitar la seva estimada, i sense saber que davant seu té a un enfadat don José, li narra amb jactància la seva aventura amb la bella i inconscient dona.

Només la reacció dels estraperlistes que hi ha per la muntanya impedeix que un furibund don José acabi amb la vida del sorprès torero. Escamillo continua sense entendre la reacció de don José i, abans de marxar, convida a Carmen i als estraperlistes a la seva propera corrida a la plaça de les Arenes de la Ciutat Comtal. Quan tots anaven a continuar el seu camí, Micaela li demana a don José que se'n vagi amb ella al poble per veure a la seva mare moribunda. Carmen aconsella amb to burleta a don José que se'n vagi, que ella no vol res amb ell, i don José, veient-se humiliat, la maleeix abans de prendre el seu camí juntament amb Micaela i de jurar-li que es tornaran a veure les cares...

ACTE IV

Plaça de toros de Las Arenas

Una immensa multitud espera “el paseillo” dels toreros. Entren les quadrilles i el poble aclama amb entusiasme a Escamillo, Carmen l'acompanya fins al ruedo. Es casaran. Ara estima al torero i no té en compte les advertències de les seves amigues i les amenaces de don José. Però quan es dirigeixen a la plaça, on la lidia ja ha començat, José li talla el pas, li demana que es decideixi, per última vegada li suplica el seu amor, conjura la seva fidelitat i li recorda temps passats. En va.

Carmen ja ha pres una decisió: Ser lliure o morir. I mentre llença als peus de José l'anell que un dia aquest li havia donat com a prova del seu amor, José arremet desesperat contra ella amb la intenció de matar-la en el precís moment en què el poble aclama a la plaça, amb entusiasme, al victoriós Escamillo.

Don José, un més dels qui creuen que les dones són objectes de la seva propietat, un altre dels que pensen, que la poden matar perquè era seva.

NOTES DEL DIRECTOR

La vaig matar perquè era meva. Crònica d'un crim de violència de gènere.

Amarga i sinistra, exempta d'anacronismes que la puguin relegar a la condició de costumista, la nostra Carmen vol ser la crònica d'un homicidi, de l'assassinat violent d'una dona.

Robada a la imatgeria de Luís Buñuel, la "mise-en escène" es nodreix del xerès agre dels "tablaos" de les Rambles i de la fragància de taronges i de mar que té el regust amarg de l'absenta dels prostíbuls de Barcelona, port de contraban i d'esclaus d'una misèria secular més intensa encara durant la dictadura del general Franco.

La Barcelona més sòrdida dels anys seixanta és el dèdal on transiten una prostituta tenyida de ros, un torero ascendit a la categoria de Déu i un pobre guàrdia civil borratxo i ranquejant invàlid de guerra.

CURRÍCULUMS

Josep Miquel Mindàn
director musical

Nascut a Igualada el 28 d'octubre de 1983, va iniciar els estudis musicals a l'Escola de Música d'Igualada a l'edat de cinc anys. Posteriorment, va realitzar una diplomatura com a mestre especialitzat en educació musical a la UAB. Ha estudiat direcció coral a ESMUC. En aquest període ha treballat amb: Mireia Barrera, Josep Vila i Johan Duijck.

El 2008 inicia els seus estudis de direcció al Wien Konservatorium Privatuniversität de Viena on ha treballat amb Georg Mark, David Aronson i Guido Mancusi. Va completar la formació amb Masterclass de Pierre Cao, Jordi Mora, Antoni Ros Marbà, Alexander Joel i Manuel Hernández Silva.

Ha estat director de cor de les produccions: Le Nozze di Figaro 2008, Die Zauberflöte 2009, Suor Angelica 2010 i Dialogue des Carmelites 2011. El tancament dels seus estudis a Viena es va celebrar el 14 de maig de 2012 amb un concert a la Ràdio Kulturhaus amb l'Orquestra Slowakische Philharmonie on va obtenir els més alts ratings.

Actualment, director musical de la Simfònica Tekhné, la coral Ginesta. I és sotsdirector de l'escolania de Montserrat.

Al camp operístic cal destacar les produccions d'Il Trovatore i La Traviata amb la companyia Operavia de Viena durant les temporades 2017 i 2018 i les produccions de La Traviata, La Bohème i la Flauta Màgica al Palau de la Música Catalana.

Ha dirigit, entre d'altres, l'Orquestra Simfònica del Vallès, l'Orquestra Ciutat d'Elx, l'Orquestra del Wien Konservatorium Privatuniversität, la Slowakische Philharmonie, l'Orquestra de Girona, la Wiener Tonkunstvereinigung, el Neues Atelier Wien, l'Orquestra del Reial Cercle Art Barcelona, Camerata Eduard Toldrà, Orquestra Terrassa 48 i OTEM (Orquestra Terres de Marca) amb què manté una estreta relació professional. Al camp coral ha dirigit el Wiener Kammerchor en qualitat d'assistent, el Cor Anton Bruckner de Barcelona, el Cor de noies EXAUDIO, Choram Publico de Viena i el Cor Albada de l'agrupació Cor Madrigal.

Jaume Villanueva *posada en escena*

Llicenciat en interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona, és director i dramaturg; actor, ajustador i director de doblatge; i director i guionista de ràdio i televisió. Va debutar com a director el 1982 amb *Zoo Story*, d'Edward Albee, traduïda per Terenci Moix.

Aquest mateix any va guanyar el Premi Nacional Adrià Gual al millor projecte de direcció per *La desaparegut de Wendy*, de Josep M. Benet i Jornet, protagonitzada per Martí Galindo i Loles León, un gran èxit de públic i crítica a Madrid i Barcelona. Incapaç d'idear cap estratègia mercenària que el fes prosperar, només dirigeix quan se sent implicat íntimament en les obres que l'apassionen. *Amor a mitges*, d'Allan Aikbourn; *El supervivent*, de Manuel Vázquez Montalbán; *La veu humana*, de Jean Cocteau; *Carpa Barcelona* (que va dirigir per encàrrec de Mario Gas per a l'Olimpíada Cultural); *Tirant el Blanc*; *1789, La Revolució*, per a Catalunya Ràdio, són alguns dels seus muntatges més personals. El 2005, gràcies a la inoblidable amistat de J. Arias Velasco, va fundar Octubre Teatral, potser l'escenari més brillant de la seva controvertida carrera teatral. Amb *Belisa*, de Federico G. Lorca, que li va valer una nominació com a Millor Director Visitant per l'Associació de Crítics d'Espectacles de Nova York (ACE); després d'una aclamada gira nacional i una brillant temporada al Teatro Español, l'obra realitza una extensa gira internacional; cal destacar l'extraordinària acollida a teatres dels Estats Units i Mèxic, on va inaugurar el Festival Cervantino.

El plor, una altra obra de Lorca representada en teatres tan emblemàtics com El Carnival de Miami, La Barraca de Lisboa, Teatre Poliorama de Barcelona, o el Teatre Espanyol de Madrid on va tenir una brillant temporada; aclamada unànimement pel públic i la crítica internacional, ha estat finalista dels Premis Max (2009 i 2010).

La Vampira del Raval de José Arias Velasco amb música d'Albert Guinovart, un dels espectacles més estimats pel públic barceloní, va guanyar cinc premis Butaca i un Max a la millor composició musical. El Romanç de Curro el Pam, concebut a partir de la cançó de Serrat; un retrat de la Barcelona xarnega immigrant és el seu espectacle més insòlit: estrenat al Festival Grec de Barcelona, amb Nacho Blanco, Quiqui Morente i Antonio Canales, considerat, entre els experts, un dels millors musicals flamencs de tots els temps, tanca, per ara, el camí d'Octubre Teatral. Fundador d'Òpera Popular de Barcelona, gràcies a Cristina Raventós, actualment posa en escena òperes amb total felicitat.

Orquestra de Cambra Terrassa 48

Fundat en la seva forma i filosofia actual l'any 2000, el conjunt ha donat un gran impuls i difusió de la formació musical per a orquestres de corda amb programes que combinen gran investigació i proximitat.

OCT48 ha realitzat concerts per tot Catalunya i Espanya, ha col·laborat en importants produccions simfòniques i corals i ha realitzat enregistraments per als segells Ars Harmònica, Ma de Guido, la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i el Centre Robert Gerhard.

Amb l'objectiu de fomentar el coneixement i l'afició per la música clàssica entre els més joves, OCT48 ha dut a terme nombroses iniciatives pedagògiques, entre les quals destaquen el seu treball directe en el projecte d'assaig obert i els espectacles infantils propis Telemann i la història de Don Quixot; “El botó de Haendel”; “Popoff, un compositor despistat” i “Els quadres de Hartmann”, que s'han programat a sales de tot Catalunya.

També destaquen col·laboracions amb directors com L. Heltay, J. Vila, M. Barrera, X. Puig, M. Thomas, B. Sargent, G. Comellas o J. Prats; solistes amb M. Pintó, G. Claret, J. Domènech, D. Ligorio, V. Bronevetsky, M. Hinojosa, A. Pillai, A. Ventura, J. Palomares, I. Monar, A. Malikian, C. Arimany, D. Brlek. o K. Glesteen i grups com la Coral Cantiga, la Coral Sant Jordi, la Coral Enric Granados, la Coral de Cambra de l'Orquestra Catalana o Kimbala Percussions, entre moltes altres.

Pere Bartolomé *concertino*

Violinista format principalment al Conservatori Professional de Música de Badalona. Manté una estreta vinculació artística amb l'Orquestra de Cambra Terrassa 48, de la qual forma part des de fa més de vint-i-quatre anys, participant regularment en les seves produccions simfòniques i de música de cambra.

Al llarg de la seva trajectòria ha col·laborat amb diverses orquestres i formacions del panorama musical del país, desenvolupant una activitat musical versàtil que abasta tant el repertori clàssic com projectes contemporanis i interdisciplinaris. Des de l'any 2008 és membre del Quartet Brossa, amb el qual ha realitzat nombrosos enregistraments discogràfics i actuacions en destacats festivals i sales de concert. Paral·lelament a la seva activitat interpretativa, compagina la professió de músic amb la d'afinador de pianos.

Pablo Morales director del cor

Nascut a Barcelona, inicia la seva formació musical a l'Escolania de Montserrat, on inicia els estudis de cant, piano i oboè. Estudia direcció d'orquestra al Conservatori Superior del País Basc (Musikene). Els seus professors de direcció han estat Xavier Puig, Arturo Tamayo i Jon Malaxetxebarria.

Durant els seus anys de formació, ha format part de nombrosos cors, com el Cor Jove Nacional de Catalunya, l'Orfeó Donostiarra, el Cor de l'Òpera de Bilbao, el Conductus Ensemble o el Bach Collegium Barcelona. Durant aquest temps, ha tingut l'oportunitat d'aprendre dels millors directors internacionals, cantant sota la direcció de Simon Rattle o Tugan Sokiev, entre d'altres. També ha treballat sota la direcció de grans directors catalans com ara Salvador Mas, Josep Pons, Manel Valdivieso o Lluís Vilamajó.

La seva formació destaca pel mestratge del repetidor i entrenador vocal Maciej Pikulski, que el va formar al treball operístic amb cantants i en les qüestions específiques d'aquesta professió.

Com a part de la seva formació, va col·laborar com a pianista repetidor en produccions d'òpera del conservatori, aprenent de forma pràctica el procés de construcció dramàtica i direcció escènica.

Actualment és codirector juntament amb Miquel Villalba del Cor de l'Òpera Popular de Barcelona. També és director del cor femení Exaudio, d'Igualada, i del Cor Ecumènic de Barcelona. Ha estat director adjunt de la Jove Orquestra Simfònica del Vallès.

Montse Miralles *disseny de vestuari*

23/03/1956 - 13/03/2024. Responsable de vestuari de l'empresa familiar Rafató Teatre. Ha estudiat amb Carlo Gandolfo, John Strasberg, James de Paul, Dominique de Fazio, Bob MacAndrew, Eduardo Daulte. Dicció i vers amb: Esteve Polls i Salvador Oliva. Tècnica Meisner amb Javier Galito-Cava. Mestre de Música de Cambra (Luis Gimeno, Carlos Manzanares, Carmen Utrilla i Laura Caballero). Veu, cant i música al Conservatori del Liceu, Alfons Miró, Lúdia González, Hellen Gallagher, Paul Farrington (Voice Craft), Cristine Adaire (Met. Linklater), Coralina Paloma. En teatre l'hem vist a Testimoni de càrrec (Teatre del Raval), Somni d'una nit d'estiu (Nau Ivanow), La nota del senyor Esteve (T. Romea), El violinista a la teulada (Madrid i Barcelona), La dama enamorada (T. Lliure), A la foscor ardent (Mèxic, Israel, Ram de Mar (TNC), El ventall de Lady Windermere (TNC). En cinema i televisió: Hereus de la terra, Tros, Acàcies 38, Explica'm, Com si fos ahir, Cites, Polseres vermelles, Operació Malaya, La que s'acosta, Hospital Central, Porca Misèria, Vent del Pla, De moda, Transfuga, La Mary, Laberint d'ombres, Maki Navaja, vostè, La nota del senyor Esteve, El planeta imaginari, Doctor Caparrós, Secta sinistra, Inclinació sexual al nu, Gossos de carrer II, Els somnis humits de Patrícia, Jugant a pare, Els binguers, En quin embolic m'han ficat. Actriu, directora i adaptadora de diàlegs en doblatge. També ha prestat la veu a relats i anuncis publicitaris.

Nataliia Matvieieva
mezzosoprano
Carmen

Va completar els seus estudis superiors a l'Acadèmia Estatal de Música de Donetsk S.S. Prokofiev (Ucraïna) l'any 2007, i va continuar amb un cicle d'assistència a la mateixa institució entre 2007 i 2009. Pel que fa a la seva experiència escènica, va iniciar la seva carrera com a solista a la Filharmònica de Donetsk (2005-2006). Després d'obtenir el títol superior sota el mestratge de Nina Zuyeva, artista honorífica d'Ucraïna, va incorporar-se com a solista del cor de l'Òpera i Ballet Nacional de Donetsk (2007-2009), i més endavant com a solista principal d'aquesta mateixa institució entre 2010 i 2014.

Recentment ha participat com a artista convidada en diversos festivals internacionals: el Festival d'Òpera de Chuncheon (Corea del Sud), interpretant el paper de Carmen, i el Festival Maria Bieșu de Chișinău (Moldàvia), on va encarnar Amneris en Aida. Durant el 2023 i part del 2024 (gener-maig), ha treballat com a solista per a Opera and Ballet International Ltd – Ellen Kent (Anglaterra).

Entre els seus reconeixements destaca un Diploma Honorífic del Consell Regional de Donetsk (2013) per la seva contribució al desenvolupament de les arts escèniques d'Ucraïna, així com el Segon Premi del Festival Obert de Joves Cantants dedicat a I. Alchevsky (2007). Ha realitzat diverses gires de concerts a Ucraïna i Europa, incloent Alemanya, Espanya i França.

José Concepción tenor *Don José*

José Concepción (Fuerteventura, Illes Canàries, 1976) és tenor i desenvolupa la seva carrera internacional des de fa anys en teatres i festivals d'Europa, Amèrica, Àfrica i Àsia. Resident actualment a Barcelona, treballa repertori amb el mestre Carlos Chausson i amb el mestre Mark Hastings, especialista en repertori.

Al llarg de la seva trajectòria ha actuat en nombrosos països, amb presència en escenaris de Suïssa, França, Bèlgica, Andorra, Itàlia, Espanya, República Txeca, Bulgària, Romania, Polònia, Lituània, Alemanya, Cuba, Mèxic, Egipte i Corea del Sud, rebent una excel·lent acollida per part del públic i la crítica.

El seu repertori inclou rols destacats del gran repertori, com Alfredo (La traviata), el Duc de Màntua (Rigoletto), Riccardo (Un ballo in maschera), Radamés (Aida), Don Carlo (Don Carlo), Rodolfo (La bohème), Pinkerton (Madama Butterfly) o Mario Cavaradossi (Tosca), així com Don José a Carmen.

Paral·lelament, desenvolupa una destacada activitat com a director d'escena i dissenyador de vestuari, participant en la concepció artística integral de produccions operístiques. Actualment és Director Artístic de l'Òpera de Fuerteventura i Director Artístic de l'Orquestra Simfònica de Fuerteventura.

Frederico de Oliveira
bariton
Escamillo

Frederico de Oliveira és un baríton de timbre profund i gran expressivitat vocal i interpretativa. Es va graduar en cant a la Universitat Federal de Rio de Janeiro i va ampliar la seva formació a Alemanya, Àustria i Suïssa (2013, 2014 i 2018).

Ha participat en importants produccions i festivals, com el 22è Festival d'Òpera de l'Amazones, on va intervenir a l'estrena brasilera de Maria Stuarda (Donizetti), i el 1r Festival d'Òpera de Pernambuco, amb Carmen (Bizet) i I Pagliacci (Leoncavallo). Ha cantat també al Teatro Municipal de Rio de Janeiro en títols com Carmen, Idomeneo, Die Zauberflöte i Le Nozze di Figaro (Mozart), Tosca (Puccini) i Il Pirata (Bellini).

A Barcelona, ha debutat al Gran Teatre del Liceu l'any 2022 a La Cuina de Rossini, producció en la qual ha tornat a participar en temporades posteriors. Ha ofert igualment recitals de cançó de cambra amb repertori de compositors brasilers en diverses ciutats alemanyes, amb gran èxit de públic i crítica.

En aquesta producció de Carmen, interpreta Escamillo, un dels rols emblemàtics del repertori baritonal, que ha defensat en diferents produccions internacionals.

Núria Vilà
soprano
Micaela

Núria Vilà, soprano, neix a Barcelona. Grau Superior al Conservatori Superior de Música del Liceu amb les màximes qualificacions amb Carmen Bustamante. Ha cantat en les produccions del Gran Teatre del Liceu de Barcelona com Cendrillon de Massenet (Segon Esperit), Carmen de Bizet (Frasquita), Ariadne auf Naxos d'Strauss (Echo) i Norma de Bellini (Clotilde). Recentment ha cantat La Bohème en el Cairo Opera House amb el rol de Musetta i a l'Òpera de Fuerteventura com a Mimí.

Ha cantat altres rols com Nabucco de Verdi (Anna), La Flauta Màgica de Mozart (Primera Dama, Pamina), Le Nozze di Figaro de Mozart (Susanna), Don Giovanni (Donna Anna), Così fan tutte (Fiordiligi), L'Elisir d'amore de Donizetti (Adina) i ha sigut Violetta Valéry a la Traviata de Verdi, en produccions del Palau de la Música, Fundació Òpera Catalunya y Euroclassics a Mallorca. En el camp de l'oratori, concert i simfònic ha cantat la Novena Sinfonia de Beethoven, el Gloria i Magnificat de Vivaldi, La Missa Brevis en F de J. Haydn, Somni d'una nit d'estiu de F. Mendelssohn, El Messies de Guinovart i amb l'Ensemble de l'Orquesta de Cadaqués ha fet concerts a l'Auditorio Nacional de Madrid i a l'Auditorio de Zaragoza amb música de Robert Gerhard i Xavier Montsalvatge. Ha treballat amb mestres com Josep Pons, Víctor Pablo Pérez, Andrew Davis, Jaime Martín, Domingo Hindoyan, Roberto Gianola, Xavier Puig, Rubén Gimeno o James Ross, entre d'altres. Primer premi de cant en el 14è Concurs de Cant Josep Miravent i Magrans. Segon premi en el 6è Concurs Internacional Germans Pla Ciutat de Balaguer i en el IX Festival de Músics Joves de Catalunya.

Jordi Casanova
tenor
Remendado

Nascut a Reus (Tarragona), va començar a estudiar violí i teoria musical amb Maria Massià i Carbonell. Més tard, iniciarà una carrera de cant al Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona a les aules de Myriam Francheri i Manuel García Morante. Va acabar els seus estudis superiors de cant al Conservatori Superior del Liceu.

Posteriorment, va ampliar la formació amb la soprano Carmen Bustamante, i també es va formar amb Jaume Aragall, Kurt Widmer i Cendee Sunner. Es va graduar en Musicologia per la Universitat Autònoma de Barcelona. En el camp líric, ha interpretat, entre d'altres, el paper principal de tenor a les òperes: Il Giovedì Grasso, Rita, Pasquale, La Fille du regiment, Il Barbiere di Siviglia, Le nozze di Figaro, Giovanni, Die Zauberflöte, Amahl and the Night Visitors, La Traviata, Les Pêcheurs de Perles, Il. Mondo della Luna, Fidelio, La Belle Hélène, entre d'altres. També ha interpretat diversos papers a grans teatres com el Liceu de Barcelona, el Teatre Reial de Madrid, Maestranza de Sevilla, Tenerife o Gran Canària. Sovint realitza concerts de lied, tenint un especial interès en compositors contemporanis com García-Demestres, García-Morante o Miquel Ortega. És un intèrpret habitual d'oratori, i ha cantat les obres més destacables de Bach, Handel, Vivaldi, Mozart, Schubert, Haydn i Honegger.

Jordi Ferrer
baríton
Dancaire

Nascut a Barcelona, es va graduar al Conservatori Superior del Liceu i va finalitzar els seus estudis amb el baix-baríton Carlos Chausson. Ha rebut lliçons de mestres de prestigi com Nelly Miricioiu i Alessandro Corbelli. Actualment segueix fent formació de perfeccionament amb diversos mestres a Alemanya, on també treballa a diversos teatres estatals regularment. També és membre de la formació vocal "Quintet Momentum" i com a membre del cor de les òperes de la Fundació Òpera de Catalunya, ha interpretat petits rols durant les últimes temporades així com també a interpretat els rols de Dancairo i Morales de l'òpera Carmen i de Barone Douphol de la Traviata al Palau de la Música Catalana..

Alba M. Nieto
soprano
Frasquita

És llicenciada en Interpretació de Música Clàssica i Contemporània, especialitat Canto Líric, pel Conservatori Superior del Liceu (2019), sota la docència d'Eduard Giménez. Ha rebut classes de grans mestres com Raúl Giménez, Fiorenza Cedolins, Cynthia Sanner, Jose Miguel Pérez-Sierra, Lorraine Nubar, Kurt Widmer, Mariella Devia o Lisette Oropesa...

Entre molts altres treballs previs, el desembre de 2023 va debutar com a solista al Gran Teatre del Liceu, i aquest mateix any 2024 va debutar com a solista al Teatro Real interpretant, en tots dos teatres, diverses àries i conjunts d'òpera i oratori, en un concert dedicat íntegrament a Mozart. Aquest mes de setembre va estrenar el rol d'Eurídice de l'òpera Orfeu ed Euridice (C.W. Gluck) a l'Auditori Municipal de Terrassa amb l'orquestra Terrassa 48 amb l'Òpera Popular de Barcelona.

Maria Batlle
mezzosoprano
Mercedes

Llicenciada en Dret, ha compaginat la seva trajectòria professional amb una formació musical que inclou cant, piano, interpretació i doblatge. Ha realitzat els estudis superiors de cant líric al Conservatori del Liceu amb Oriol Rosés i Carmen Bustamante, i ha rebut formació de repertoristes com Pau Casan, Josep Buforn i Anna Crexells.

Ha actuat com a solista al Palau de la Música Catalana, al Teatre-Auditori de Sant Cugat, al Teatre de la Faràndula de Sabadell, i com a corista en escenaris com el Gran Teatre del Liceu, L'Auditori, la Sagrada Família i el Teatre Tívoli. Ha interpretat rols com Dorabella (Così fan tutte), Sesto (La Clemenza di Tito), Tercera Dama (La flauta màgica) i Adalgisa (Norma), i ha cantat com a solista en oratoris com El Messies de Haendel i Membra Iesu Nostri de Buxtehude.

Ha treballat sota la direcció de Jordi Savall, Salvador Brotons i Mireia Barrera, i és membre del Cor de Cambra i el Cor de Noies del Conservatori del Liceu, així com del Quintet Momentum, especialitzat en música antiga.

Danil Sayfullin baix Zuñiga

Nascut en una família de músics professionals, va començar a estudiar música als 5 anys. Als 9 anys, sent estudiant d'una escola de música, Danil va guanyar el concurs regional de cant solista per a joves cantants. A partir d'aquell moment va començar la seva carrera com a artista.

El 2001, Danil es va traslladar a Barcelona i va continuar els seus estudis superiors de piano i cant al Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona. Durant els seus estudis, va treballar al mateix conservatori com a pianista de repertori per a cantants.

Del 2005 al 2009 va realitzar un curs de postgrau de cant a Moscou amb els grans representants de l'escola d'òpera russa Svetlana Nesterenko, Liubov Kazarnovskaya i Ruben Lisitsian.

El 2014 va fer el seu debut operístic amb el paper d'Aleko a l'òpera Aleko de Rachmaninov amb la Filharmònica de Tomsk (Rússia).

El 2018 va ser convidat a l'Òpera de Sabadell (Espanya) per interpretar el paper d'Il Gran Inquisitore a l'òpera Don Carlo de Verdi. Amb aquest espectacle va fer una gira per 11 ciutats de Catalunya amb gran èxit i crítiques favorables.

Des del 2018 treballa com a solista a les òperes del Palau de la Música Catalana (Barcelona). Ha interpretat en múltiples ocasions papers a les òperes La flauta màgica de Mozart (Zarastro), Carme de Bizet (Escamili), La Bohème de Puccini (Colline), La Traviata de Verdi (Dr. Grenville i Marchese). El 2025 ha debutat amb l'Òpera Popular de Barcelona al paper de Dulcamara.

Néstor Pindado
baix
Morales

Nascut a Terrassa i format a l'Escola Superior de Música de Catalunya amb Lambert Climent en especialitat de música antiga, debuta el 2014 a l'Auditori de Barcelona i a 2015 al Palau de la clàssica contemporània, amb gèneres tan diversos com el lied, l'òpera, l'oratori o la polifonia. De veu càlida, profunda i vellutada, ha col·laborat tant amb ensembles de petit format com amb formacions més extenses a les principals sales concertístiques i teatres del país i Europa, entre les que podem destacar el Gran Teatre del Liceu o el Teatro Real, l'Auditorio Nacional, i festivals de la talla del Festival de música antiga d'Utrecht o el Festival de música contemporània OFF Liceu. Entre els projectes recents destaca la participació a Madama Butterfly a la Royal Opera i la seva participació en muntatges de L'Òpera de París.

PRÒXIMS ESPECTACLES D'ÒPERA POPULAR DE BARCELONA

Al Palau de la Música Catalana *Temporada 2025-2026:*

Carmen, de G. Bizet

27/09/2025 - 20 h.

27/02/2026 - 20 h.

La traviata, G. Verdi

01/11/2025 - 18 h.

25/01/2026 - 18 h.

6/02/2026 - 20 h.

28/02/2026 - 18 h.

02/05/2026 - 18 h.

L'elisir d'amore, G. Donizetti

13/06/2026 - 19 h.

La flauta màgica, W.A. Mozart

27/06/2026 - 19 h.

*En gira**

Orfeo ed Euridice, G. Gluck

La flauta màgica, W.A. Mozart

10 octubre 2025 - Teatre Fortuny - Reus

26 abril 2026 - Teatre Monumental - Mataró

24 juny 2026 - Centre Catòlic de Sants

Carmen, G. Bizet

La traviata, G. Verdi

21 març 2026 - Palacio de congresos e exposicions de Galicia -
Santiago de Compostela

L'elisir d'amore, G. Donizetti

6 de maig 2027 . Teatre Fortuny - Reus

Requiem, W.A. Mozart, Joan Magriñá in memoriam

*Pregunta'ns dates i formats: hola@operapopulardebarcelona.org

SEGUEIX-NOS

Fes clic o escaneja el codi QR
i deixa'ns la teva ressenya a Google

Segueix-nos!

Visita'ns:

www.operapopulardebarcelona.org